

gøre det, maa man ikke tale om at lade sig nøje, thi det er fuldstændig frivilligt, om man lader sig nøje. Jeg skal med den største Glæde stemme for Landbrugets Ulykkesforsikring, ganske vist helst under en noget anden Form end paa den Maade, at man udskriver Udgiften paa hele Landets Hartkorn, thi det er i mine Øjne en farlig Sag; jeg mener, at der vil komme mange Ulykkestilfælde frem paa den Maade, jeg vilde hellere have begrænsede territoriale Forsikringsforbund, men det skal jeg dog ikke komme ind paa her. Ville d'Her. virkelig have en Landbrugsulykkesforsikring, saa kunne de jo utvivlsomt saa den, men de have netop ikke villet have den, og saa maa de ikke klage over, at den mangler. Jeg mener, at hvis Udvalget havde foreslaaet det, vilde Klagerne være blevne høylidte. Jeg mener, at enten maa man være glad ved, at Begyndelsen nu bliver gjort, eller ogsaa maa man sige: Vi gøre Skridtet allerede nu og stille Forslag derom. Vil man ikke det, saa maa man ikke klage over, at Landbruget er udenfor; thi det er i Overensstemmelse med d'Herres egne Ønsker, at det er saaledes. "Saa nær ved Maalet have vi været i sin Tid", sagde det ærede Medlem, at alle Arbejdere skulde være forsikrede her i dette Land. Ja, vi have saamænd været meget videre, vi have været saa vidt, at „ubemidlede Arbejdere, Husmænd, næringsdrivende, laut lønede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, som udføre Arbejde for andres Regning eller for egen Regning, i Landbrug, Havbrug, Skovbrug og i alle mulige Virksomheder, Industri og mange Haandværk, i Søfart og i Fiskeri" — at alle disse Mennesker skulde være ulykkesforsikrede! Det har jeg ikke noget at indvende imod. Men vi have været lige saa nær ved at skabe en Lovgivning, som vilde have ført til den største Utilfredshed og højest beklagelige Resultater: baade for vort Folk og vort Land. Men naar dette er Tilfældet, bør man ikke klage, naar man ikke har villet fremføre Lovforslaget paa nu, og naar man utvivlsomt vilde stemme mod det, hvis det nu laa paa Tingets Bord — og det vilde det ærede Medlem for Præsto Amt: 6te Valgkreds lige saa vist, som jeg staar her! For Landbrugets Bedkommende indrømmer jeg, at der er en vis Uenighed til Stede; naar man fordeeler det paa Hartkornet og tager det alt sammen med. Men en saadan Maalestok kunde man ikke finde for Industrien. Naar man derfor sagde, at for de Arbejdsgivere, i Industrien, der bleve opførte paa en Liste, paa den overførte man alle Ulykkestilfældene

uden Hensyn til, om det var Industriarbejdere eller mindre næringsdrivende eller Arbejdere, som slet ikke arbejdede for Arbejdsgiveren, men for egen Regning, der vare komne til Stade, og man saa lod Industrien betale for alle disse Ulykkestilfælde, saa var det høist uretfærdigt og urimeligt. Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem fra Præsto Amt: 6te Valgkreds for hans sidste Udtalelse, det forekommer mig nemlig efter denne Maat og tydeligt, at hans Ønske dog gaar ud paa at saa Loven ført igennem, og at han mener, at den vil gøre meget godt. Med Hensyn til hans Udtalelser om Arbejdsraadet efter det gamle Lovforslag — hvor der ikke var noget Arbejdsraad, det fastholder jeg — og efter nærværende Lovforslag skal jeg blot oplyse, at Arbejdsraadet, som det ærede Medlem kalder „Udvalget“, som det med Rette mere bestemt kaldes i det gamle Lovforslag, ikke havde nogen anden Funktion end den at være en Klageinstans, naar der var Utilfredshed med de af Statsforsikringsanstaltens Bestyrelse fastsatte Understøttelser. Dette Udvalg havde altsaa den høist ejendommelige Opgave, at det enten skulde godkende, hvad Statsforsikringsanstaltens Bestyrelse havde gjort, eller at desabouere denne Bestyrelse. Andet havde dette Udvalg slet ikke at gøre, og det har derfor ikke nogen Lighed med det Arbejdsraad, der i Stedet for Anstaltens Bestyrelse er foreslaaet i nærværende Lovforslag og som har første, sidste og endelige Afgørelse i alle Forhold; kun kan Arbejdsraadet ikke nægte Erstatning, medmindre dets Afgørelse derom tiltrædes af Indreministeren. Det er altsaa slet ikke nogen Appellinstans men den egentlige Afgørelsesmyndighed. Naar altsaa det ærede Medlem for Præsto Amt: 6te Valgkreds vil sammenligne disse to Institutioner, saa er der i Virkeligheden slet ikke Plads for nogen Sammenligning. Naar sluttelig det ærede Medlem sagde, at det burde dog ikke blive Vigningen, Fordelingen af Byrderne, som voldte Vanstieligheder, saa skal jeg atter indrømme, at for Landbrugets Bedkommende, vilde det ikke blive Vigningen, som vil volde Vanstielighed, naar først man havde sluttet sig til en Bestemmelse om, at det i det Hele taget burde fordeles paa Hartkornet. Men det ærede Medlem for Stege skulder mig stadig Bevis for, at det ikke burde volde retfærdige Mænd Vanstieligheder at sidde og træffe den Bestemmelse, at Arbejdsgiverne i Haandværk og Industri skulle betale Forsikringspræmier for over hundrede Tusinde Arbejdere; som slet ikke arbejde hos nogen af dem. Denne Fordeling, som det ærede Medlem mener,